

Σαπφώ

λυρική ποιήτρια

630 – 570 π.Χ.

Η Σαπφώ ήταν ένα μικροκαμωμένο βαθυμελάχρινο κορίτσι, “μικρά και μέλαινα”, όπως την έλεγαν οι αρχαίοι. Γεννήθηκε στην Ερεσό της Λέσβου, κοντά στην ακρογιαλιά, και μεγάλωσε παίζοντας σε ολόδροσους κήπους, κάτω από τις ροδιές και τις συκιές. Ήταν ένα κορίτσι ευαίσθητο και θαρρετό, που από μικρή έφτιαχνε τα δικά της ποιήματα, όμορφους στίχους δεμένους με μουσική, και τα τραγουδούσε, συνοδευοντάς τα με την άρπα της. Ίσως να έμοιαζε μ’ εκείνη την παιδούλα που γράφει σε ένα ποιημά της: “μια παιδούλα τρυφερή και λεπτή που μαζεύει αγκαλιές λουλούδια, και η φωνή της ήταν κι από της λύρας πιο γλυκιά, πιο γλυκόπιτη από το νερό, πιο βελούδινη απ’ το ρόδο, πιο τρυφερή απ’ το ρούχο το απαλό, πιο πολύτιμη από χρυσάφι”. Την περιτριγύριζαν οι φίλες της, κορίτσια από τις πιο καλές οικογένειες του νησιού, κι όλες μαζί ασχολούνταν με την ποίηση, τη μουσική και τον χορό, με πρώτη και καλύτερη, δασκάλα τους, τη Σαπφώ.

Είναι πολύ όμορφα τα ποιήματα της Σαπφώς, γεμάτα αγάπη για τη ζωή. Έγραψε για το νερό που κελαρύζει δροσερό, για τα ρόδα που γεμίζουν σκιές τους κήπους, για τις φυλλωσιές που θροΐζουν, για τη φεγγαρόλουστη θάλασσα και την ασημένια Σελήνη, για τους θεούς που χαμογελούν στον κόσμο, αλλά κυρίως για τους ανθρώπους που αγαπιούνται. Οι αρχαίοι τη θαύμαζαν και την αποκαλούσαν “δέκατη Μούσα” και “θηλυκό Όμηρο”, και οι νεότεροι ποιητές, από τον Λόρδο Βύρωνα ως τον συμπατριώτη της, τον Οδυσσέα Ελύτη, εμπνεύστηκαν απ’ αυτήν. Είναι η πιο σημαντική λυρική ποιήτρια της αρχαιότητας.

Ειρήνη Τσ. και Σάχκετ Χ.